

QARIŞIQ ZAMANIN OVQATI

Gülər Eldarqızının "BURULĞAN" romanı haqqında

Yeni ilin ilk günündə yazı yazmaq, oxucu ilə həmsöhbət olmaq o qədər də asan gəlmir. Görünür, burada həm istirahət günlərinin, həm də adamın bir az yazıpuzudan uzaq düşməsinin təsiri qaçılmazdır. Ümumiyyətlə isə əli bir az işdən soyudanda yenidən köklənmək o qədər də asan olmur. Bax, bütün bu məlum arqumentlərin yaratdığı təsirlərə baxmayaraq, mən çox qısa bir zaman içərisində oxuyub fikirlərimi bölüşmək istədiyim bir kitab var. Və burada tam səmimiyyətimlə də etiraf edirəm ki, kitab həm adı, həm tərtibatı ilə yanaşı, mövzusu ilə maraqlıdır. Üstəlik kitabı mənə maraqlı edən müəllifini şair kimi tanımağımdır. Ona görə də şeirlərinə bələd olduğum Gülər xanımın bu kitabını oxuyub başa çıxanda peşman olmadım. Əksinə, xoş təəssüratlar içərisində özüm üçün Gülər xanımın romanını bir oxucu süzəgəndən keçirdim. Və...

Roman hardasa bir ailə dramına bənzər süjet üzərində qurulub. Mən ədəbiyyat tənqidçisi olmasam da, normal bir oxucu kimi bu süjetin yanakı xətlərini yamaq kimi görmədim. Əksinə, onlar bu və ya digər şəkildə əsas xəttin inkişafına təkan verib, onu müəyyən məqamlarda da ötə-qana doldurub. Belə ki, həyatın bütün çətinliklərini yaşamış, necə deyirlər, sınaqlara sinə gərmiş Bibixanım Gülər xanımın təqdimatında həm zəhmətkeş, həm peşəkər saç ustası, həm də yığmıclı, mal-mülk sahibi olmaq imkanına malik bir obrazın təmsilçisidir. Romanın müəllifi əsas qəhrəmanını əyalətdən, baba himayəsindən uzaq düşəndən sonra götürüb paytaxta gətirir. Baba mirası üzərində öz həyat yolunu quran Bibixanım zaman-zaman özünü təsdiq edir. Yəni o, həyata sevgidən daha çox yaşam ünvanını kimi bir prizma altında baxır. Necə deyirlər, daha çox işləyib, daha çox qazanmaq və adi bir həyat yaşamaq. Ona görə də oğul və qızı, eləcə də həyat yoldaşı tamam fərqli dünyagörüşlərə öz ömürlərini yaşayırlar. Doğrudur, qız ailə qurub, oğul isə ölkədən kənarda yaşayır və nə vaxt qayıdıb ailə quracağı məlum deyil. Evin kişisi alkoqol xəstəsidir. Yalnız arvadın qazançıyla araq içib gününü axşam edir. Bütövlükdə bu ailədə sevgi yox dorocosındadır. Bax, elə müəllif də bu orta yaşlı qadının özəl dünyasına ikinci qəhrəmanını sevgi xəttiylə çıxarır. Anası ağır xəstə olan, özü Füzuli qaçqını olan Elxan nasıstı xilas etmək üçün döymədiyi qapı qalmır. Heç kim ona maddi dəstək vermir. Ana yalnız Türkiyədə ağır əməliyyat olunmalıdır. Bunu üçün pul tapmaq lazımdır. Elxan sevdidiyi qızın vasitəsilə, yəni Aynurun dilindən öyrənir ki, Bibixanımın yaxşı qızları, maddi imkanları var. Və elə bu da onun ağılına bir plan salır. Nə yolla olur-olsun Bibixanıma

eşq elan etmək, ona yaxınlaşmaq və onun sərəvəti hesabına anasını xilas etmək. Qurulmuş plan baş tutur. Həyatında sevgi olmayan Bibixanım yaşının bu çağında gənc aşiqinə inanır və onu yatağına buraxır. Və beləcə, Elxan da anasını müalicə etdirmək üçün günün birində evdən kifayət qədər qızıl götürüb anasını Türkiyəyə aparır. Amma artıq gec idi. O, anasını itirir. Digər tərəfdən plana razılıq vermiş Aynur səhvini başa düşür. Öz əli ilə öz sevgilisini başqa bir ünvana göndərmiş. İşsiz-gücsüz olan Elxan Türkiyədən qayıdandan sonra Bibixanıma qızlarını götürdüyünü etiraf edir. Onun etirafı sevgisini tapmış Bibixanımın əsəbini soyudur, bağışlayır Elxanı. Lakin hadisələrin dramatik inkişafı yavaş-yavaş Bibixanıma Elxanın məqsədini bəlli edir. Sonda özü onu yanından qovur, ailesinə qayıdır. Və ən qəribə, bəlkə də müəllifin özünün də hiss etmədən yaratdığı kulminasiya nöqtəsi...

Məlum olur ki, Bibixanımın oğlu ilə Elxan əsgər yoldaşı olublar. Ölkə xaricindən qayıdan İlkin vəğzal yaxınlığında Elxanla qarşılaşır. Köhnə əsgər yoldaşları bir-birini tanıyıb masa arxasında keçmiş xatırlamağa başlayırlar. Onsuz da içki düşgününe çevrilmiş Elxan get-gedə özünü, sözünü itirir və İlkinə yaşlı bir qadını aldadıb onunla sevgi yaşadığını, onun pullarını xərclədiyini deyir. Söhbət İlkinin diqqətini bir az da artırır və qadının adını soruşur. Elxan da heç nə etməmiş kimi İlkinə Bibixanıma təqdim edir. Bu yerdə İlkin masanın üzərindəki butulkəni götürüb Elxanın başına çırpır. Qan içərisində çapalayan Elxana rəhm etmədən şüşə qırığını onun boğazına çökür...

Həmin an Bibixanıma da öz evində yalqızdır. O da artıq alkoqol düşkünlü olan ərinə itirir. Və baş verən hadisələrdən həyata, yaşama ümidi sona çatıb. Elə bu durumun içərisində də oturduğu yerdə yuxuya gedib. Yuxuda da babasının olından tutub uzun bir cığırta yök gedir. Bu onun oyanmadığı yuxudur...

Bəli, qıca məzmununu sizə təqdim etdiyim bu romanı oxunaqımdan təbi ki, kriminal və bir az da intim duyğuların canlı olmasdır. Digər tərəfdən hədsizləşən baş vermə zamanı, məkanı yaxın illərə təsadüf edir və həmin qarışıq zamanın ovqatını sərgiləyir. Ona görə də müəyyən qüsurlarına baxmayaraq, bu roman Gülər Eldarqızının böyük söz dünyasına açılan yolunda uğurlu bir addım hesab oluna bilər. Düşünürəm ki, müəllifin hələ daha mükəmməl bədii əsərlər ortaya qoymaq imkanları öndədir. Ona görə də ona uğurlar diləyir və yaradıcılıq dözümlü arzularım.

ƏBÜLFƏT MƏDƏTÖĞLÜ